

get mere afgørende, skal det over domstolene. Vi synes slet og ret, den her løsning er for slap.

Så til det spørgsmål, som Dansk Folkeparti og hr. Søren Krarup har rejst. Det er i hvert fald min helt klare opfattelse, at det, der skal forfølges, det, der er det afgørende at få forfulgt, er folks handlinger. Det er ikke specielt interessant, hvad folks holdninger er. F.eks. må hr. Søren Krarup have en hvilken som helst holdning til palæstinsere, han måtte have lyst til. Men der er ting, han ikke må gøre i forhold til dem, fordi det så er diskriminerende.

Der skal være forskel på holdninger og handlinger. Og det her er jo primært – og det fremgår jo også – rettet mod spørgsmålet om handlinger, herunder den handling, som hedder chikane. Jeg finder det fuldstændig uforståeligt, at hr. Søren Krarup kan sige, at chikane ikke er en handling. Det er da bestemt en handling.

Men det er selvfølgelig klart, at der som i al anden lovgivning er en afgrænsning, og hvis det her skal bruges til at forhindre, at hr. Søren Krarup fortæller vittigheder i Dansk Folkepartis gruppe om gruppemedlemmer, der taler vendelbomål, jamen så synes jeg da, det er fuldstændig absurd. Og hvis det på nogen måde kan fortolkes ud af det her, at det kan bruges til det, skal vi da have sat nogle blokeringer ind. Det må vi kunne arbejde på i udvalget og få stillet nogle spørgsmål og få forhindret det.

Selvfølgelig skal folk da have de holdninger, de ønsker at have. Selvfølgelig skal de da også kunne give udtryk for dem. Men de må ikke give udtryk for dem i en chikanerende form, og de må ikke give udtryk for dem i en handlende form, det vil sige at lade eventuelle negative holdninger i forhold til bestemte grupper på grund af race eller andre ting komme til udtryk i bestemte handlinger. Og det synes jeg egentlig er relativt enkelt.

Derfor er det eneste, der undrer mig, når jeg hører Dansk Folkepartis bud, hvorfor man så ikke laver en opdeling mellem lige præcis handlinger og holdninger. Det er åbenbart det, Dansk Folkeparti ønsker, forstår jeg, men det er jo relativt simpelt at gøre lovteknisk. Og så kan vi jo kigge på det, når forslaget kommer, hvis det er det, Dansk Folkeparti ønsker.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Hr. Søren Søndergaard forsøger at lægge begrebet chikane over i handlingens sammenhæng, og det kan man naturligvis ikke. Chikane har at

gøre med ordet, og det fremgår jo også af den paragraf, hvori det bruges.

Chikane skal betragtes som forskelsbehandling, når en optræden i relation til race eller etnisk oprindelse finder sted med det formål og den virkning at krænke en persons værdighed og skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende og ydmygende eller ubehageligt klima for den pågældende. Dette er ord, det handler om. Dette er ikke, at man griber til handlinger, det skal altid være strafbart. Men dette er altså ved hjælp af ord at skabe et ubehageligt klima, og dermed er man langt ude over det, som en lov skal have med at gøre.

Drilleri, humor, ironi, kritik – det skal være noget, som naturligvis er tilladt i et ordentligt samfund, hvor man lader en lov være en lov, dvs. en, der har at gøre med folks handlinger og ikke med deres ord, deres minespil, deres meninger.

Det burde hr. Søren Søndergaard være helt enig med mig i. Og lad os så i fællesskab forsøge, om vi kunne få regeringen til at tænke sig om, selv om den desværre er under pres af et EF-direktiv, der gør, at den har slået forstanden fra.

Kl. 14.00

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning til hr. Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Den tendens, vi oplever i denne lov og også i en del af debatten, er jo en tendens, der rækker langt ud over Danmarks grænser til hele den vestlige verden.

Jeg forstår godt, at der er ordførere her, som gerne vil have spørgsmålet om tro og spørgsmålet om seksuel orientering med i loven, for det ville være helt i overensstemmelse med lovens ideologiske karakter.

Det er noget, vi især har oplevet med den politiske korrekthed i USA, som er beskrevet af kritikere som Alan Bloom og Christopher Lash, dette at der foregår en hetz mod flertallet og en protegering af mindretallet. Flertallet kalder man hvepse, »wasps«, og de er på enhver måde foragtelige. Flertallet har altid uret, mindretallet har altid ret. Det er en ganske almindelig tendens i den vestlige verden, først og fremmest i USA, og vi oplever den også her i dag i Danmark. Det er netop den holdning, der altid fører